

Yttrande över departementspromemorian Lissabonfördraget del 1-2 (Ds 2007:48)**Förslag till beslut****Vänsterpartiet** föreslår landstingsstyrelsen besluta*att* som yttrande till Statsrådsberedningen överlämna följande skrivning

Lissabonfördraget betyder en omfattande förskjutning av makt från Sveriges nationella parlament till EU:s institutioner. Enligt utredningar som gjorts av riksdagens utredningstjänst så kommer EU:s makt öka på över 100 olika politikerområden på bekostnad av de nationella staternas makt. På 16 nya områden införs beslut med kvalificerad majoritet t ex när det gäller frågor som samordning av socialförsäkringssystemet, straffrättsliga frågor samt polis- och invandringspolitik. Vi anser Lissabonförslaget pekar i fel riktning och att förslaget därför bör avvisas.

På 27 nya områden införs s.k. medbeslutandeförfarande mellan ministerråd och EU-parlamentet. Detta förfarande ska t ex tillämpas när det gäller medlemsländernas ekonomiska politik, jordbrukspolitik samt liberalisering av tjänster. Inom 56 nya områden kommer EU att få makt att fatta beslut, dit hör bland annat det militära området. I Lissabonfördraget finns skrivningar som kan tolkas som krav på nationell militär upprustning, en ömsesidig försvarsförpliktelse mellan EU-länderna (vilket kännetecknar en militär pakt) samt aktivt deltagande i offensiva militära operationer utan krav på FN-mandat.

I samtliga fall kommer det leda till att den svenska riksdagen tappar makt och inflytande. Demokratin riskerar att försvagas och försämras eftersom makten dels flyttar längre bort geografiskt, men allvarligast är att makt flyttas från det folkvalda nationella parlamentet till EU som är en samling institutioner där den reella makten i många fall utövas av en omfattande tjänstemannabyråkrati. Inom ramen för EU finns dessutom en helt annan kultur kring öppenhet och offentlighet. Vägen mellan förslag och insyn är sluten från insyn och modellen med offentliga utredningar och remissförfarande saknas helt. Istället är inflytandet starkt från byråkrater och kapitalstarka lobbygrupper och storföretag. Denna apparat stärks och får makt över nya politikområden i och med Lissabonfördraget och detta är en demokratiförlust.

2008-03-18

Ärende, 33

EU:s regionalpolitiska mål syftar till att minska ekonomiska och sociala skillnader i unionen sägs det. Men faktum är att dessa mål motverkas av EU:s marknadsliberala mål om fri rörlighet för varor, tjänster, arbetskraft och kapital. Den oreglerade marknadsekonomi som utgör EU:s fundament tenderar alltid att förstärka ekonomiska klyftor och obalanser. EU:s regionala fonder har inte förmått i någon stor grad att motverka detta. Ett uttalat mål för EU är att stärka regionernas inflytande.

Starka federalistiska strömningar, inte minst inom EU-parlamentet arbetar för att regionerna ska stärkas på bekostnad av nationalstaterna, detta som en väg att bygga en framtida federal EU-stat. Vi vill inte ha en utveckling mot en EU-stat och vi anser att det är av stor vikt att den svenska staten tar ett starkt ansvar för en jämn och balanserad regional utveckling inom vårt land. Den viktigaste faktorn för en regional utjämning i Sverige har historiskt varit att vi, förutom traditionella regionalpolitiska stödinsatser, haft möjlighet att bygga upp en stark offentlig sektor och en generell välfärdspolitik.